

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Сучасні умови розвитку суспільства висувають нові задачі перед освітою. Нині вимоги до підготовки майбутніх фахівців визначаються глобальними змінами, які відбуваються у галузі вищої освіти. Професійна переорієнтація викладача полягає в тому, щоб перейти від просвітництва до здійснення життєтворчої і культуротворчої місії, від маніпулятивної, авторитарної педагогіки до педагогіки особистісно-орієнтованої, педагогіки співпраці.

Процеси світової інтеграції, глобалізації та модернізації передбачають виховання у студентів поваги до власних традицій, толерантного ставлення до інших культур, набуття і розширення соціального досвіду шляхом ефективного професійно-особистісного спілкування, формування їх лінгвосоціокультурної компетентності, вироблення умінь і навичок самостійної роботи.

Питанню формування лінгвосоціокультурної компетентності на заняттях з іноземної мови надавали великого значення такі відомі науковці, як К. Антипова, І. Бім, Р. Гуревич, С. Ніколаєва, Н. Склярєнко, О. Петров та ін.

Відомо, що лінгвосоціокультурна компетенція – це сукупність кількох компетенцій: соціолінгвістичної, соціокультурної і соціальної. Процес формування лінгвосоціокультурної компетентності пов'язаний з розвитком творчого мислення, критичного опрацювання лінгвосоціокультурної інформації та застосування цієї інформації у міжкультурному спілкуванні. Інтерактивні технології найбільш ефективно забезпечують комунікативні зв'язки суб'єктів освітнього процесу, сприяють упровадженню партнерських стосунків.

У період зміцнення міждержавних, міжнаціональних, міжкультурних зв'язків, активного розвитку виробництва, економіки, політики і науки актуальним питанням стає усвідомлення необхідності застосування

інтеграційних знань у всіх зазначених сферах, оскільки інтеграція знань – це не просто розумова діяльність, відтворення цілісності об'єктів пізнання, а насамперед, об'єднання різноманітних знань у єдине ціле.

Освіта повинна готувати людину, органічно адаптовану до життя в світі багатоманітних зв'язків – від контактів із найближчим оточенням до глобальних зв'язків. Тому так важливо навчити співжиття з іншими людьми і суспільними структурами, виробляти вміння регулювати різні психологічні, соціальні, політичні, міжнаціональні конфлікти з додержанням вимог культури плюралізму думок.

Освіта працює на майбутнє, визначаючи особистісні якості кожної людини, знання, уміння, навички, світогляд і поведінку, а в результаті – економічний, моральний, інтелектуальний потенціал суспільства і цивілізації в цілому.

Література

1. Ніколаєва С.Ю. Зміст навчання іноземних мов і культур у середніх навчальних закладах / С.Ю. Ніколаєва // Іноземні мови. – 2010. – №3. – С.3-10.
2. Петров О. Педагогічне забезпечення формування лінгвосоціокультурної компетентності майбутніх учителів іноземних мов / О. Петров // Рідна школа. – 2011. – № 7. – С. 48-51.
3. Тарнопольський О.Б. Навчання через зміст, змістовно-мовна інтеграція та іншомовне занурення у викладанні іноземних мов для професійних цілей у немовних вишах / О.Б. Тарнопольський // Іноземні мови. – 2011. – №3. – С.23-27.